EL POU de la gallina
Revista manresana d'informació i opinió

Història Manresa | J. S. | Actualitzat el 16/03/2023 a les 11:48

Barri de Cal Gravat (1993)

Cal Gravat és el barri residencial més nou de Manresa, situat al nord-est de la seva perifèria que delimita amb la ronda de circumval·lació de la carretera C-1411 i el polígon de Bufalvent. L'any 1980, per solucionar la manca de terreny edificable dins l'interior de la ciutat, l'Ajuntament en va promoure la urbanització, dissenyada des de Barcelona, i va cedir els terrenys a l'Institut Català del Sòl (Incasol) de la Generalitat de Catalunya.

Foto: Jordi Alavedra

Inicialment, tot el polígon de Bufalvent havia de ser zona industrialitzada, però va estar anys sense interès per al sector. Feta la ronda de Manresa, el polígon va quedar partit, així que es va replantejar un canvi de planejament en fer-ne dues parts: una d'industrial i l'altre com a habitatges. Algunes noves construccions van aprofitar les voreres i l'asfaltat de l'antiga pavimentació del polígon. La foto del 21 de novembre de 1993 està feta des de l'actual carrer de Pablo Picasso. A la dreta observem tres grues i cases en construcció de les noves edificacions del carrer Puig i Cadafalch i a l'esquerra les del passeig Joan Miró. Al centre, un enorme solar que 30 anys després està urbanitzat. L'edificació va començar el 1982 i va afectar 484 parcel·les del passeig Joan Miró i d'altres que convergiran amb la plaça de cal Gravat. Es va fer en cinc fases. La primera al carrer Ildefons Cerdà, amb 27 famílies propietàries de cases adossades de línia racionalista, molt minimalistes de decoració, amb façana plana, de totxo vist i molt pràctiques. Al fons, entre les dues cases blanques es veuen edificacions del barri de la Balconada.

Prop de la Casa de la Culla s'havia construït un habitacle tancat amb previsió de futur, com una infraestructura del Bufalvent industrial, que es va convertir en un dipòsit d'aigua potable soterrat, que inicialment servia d'entrenament de tir als cossos policials, com demostraven els casquets de bala que sovint els veïns observaven al seu voltant. Al costat del nou dipòsit hi ha una zona d'higiene canina, fet expressament perquè a Josep Alabern, exgerent d'Aigües de Manresa, no li agradava que els gossos orinessin sobre del dipòsit encara que estigués ple de ciment. L'altra plaça era la de Josep Lluís Sert, on s'havien fet les foguerades de Sant Joan, fins que en cremar-

se un arbre i per la seva perillositat es van deixar de fer. Encara avui és una plaça molt isolada, on s'hi aparquen cotxes. Del 1984 al 1987, s'edifiquen 50 parcel·les més entre els sectors d'Ildefons Cerdà i Puig i Cadafalch, amb carrers com Alexandre Soler i March, Rovira i Trias i començament del Pablo Picasso. Del 1988 al 1990, es va completar l'edificació dels primers carrers i un dels blocs semicirculars de la plaça Josep Lluís Sert. El boom constructiu de la tercera fase es centra en els anys 1991 i 1992, quan l'Ajuntament el considera un nou barri de Manresa. El juny de 1992 hi construeix una pista poliesportiva i millora els accessos amb la rotonda a la cruïlla de Sant Blai amb la carretera del Pont de Vilomara. En la quarta fase -1994 i 1995- es fan obres al Pablo Picasso, Le Corbusier i Josep Antoni Coderch. I entre el 1995 i 1999 s'acaba l'edificació de les parcel·les centrals del barri. Unes poques resten inacabades.